

HSV ONS GENOEGEN - ALMERE

"De 10 uur van september 2007"

Zo ben je nog volop aan het plannen, en zo zit het er al weer op. Is misschien iets te ruim bekeken, maar het is toch wel opvallend hoe snel zo'n seizoen weer voorbij is. Terugkijkend denk ik dat het allemaal weer gladjes is verlopen in 2007, met nog wel een paar leermomenten, maar dat worden er steeds minder.

En daar waar we de vorige keer last hadden van 2 onwillige 'collega karpervissers', was er deze keer een grappenmaker die het nodig vond om 's nachts een viertal steknummers te laten verdwijnen. Jongejonge, wat een humor. Vervelend is alleen dat die paaltjes straks weer ergens opduiken, waarna wij misschien te horen krijgen dat we onze rommel niet opruimen.....

Maar goed, nadat we allemaal uitgelachen waren en iedereen op zijn stek zat kon de wedstrijd beginnen. Mede door de weersomslag had ik er zeer veel vertrouwen in, ik was er van overtuigd dat er deze keer veel vis op de kant zou komen. Nou dat viel wat tegen.

De eerste vis werd gevangen door Maarten op stek 8. Vooraf zeiden we al dat stek 8 wel een krappe stek was om te zitten, maar de schoeiing waar je tegenaan kon vissen maakte volgens ons veel goed. En dat bleek. Een schub van 9.6 pond en 66 cm kwam om 10:10 uur even op de kant.

Hierna keerde de rust weer terug, en iedereen zocht een manier om de stille uurtjes aangenaam door te komen. Sommigen deden even de oogjes dicht, wat zeker in de middag toen de zon doorkwam een goede optie was, en anderen zoals Peter (foto onder) besloten een hapje te eten.

Over het weer mochten we sowieso niet mopperen, zeker niet vergeleken met het weer een dag eerder. Er stond weinig wind, en op een paar verdwaalde druppels na bleef het droog. Zoals eerder gezegd kwam zelfs de zon nog even door in de middag, en door die warmte was het in 1 keer aangenaam vertoeven aan de waterkant. Maar het moest het nu toch wel een beetje gaan lopen, vond ik, en dat viel nog steeds een beetje tegen. Pas om 13:45 werd er weer een vis gevangen, deze keer op stek nummer 3 bij Martin en Dicky (foto onder). Dicky ving een schub van 11.6 pond en 69 cm, en hiermee kwamen ze op de eerste plaats.

Toch is er ook een klein voordeel als er weinig wordt gevangen, namelijk dat alle deelnemers nog steeds een goede kans maken om de wedstrijd te winnen. Want een vis van 12 pond zou je zomaar op de eerste plek brengen, en dergelijke vissen zouden er toch genoeg moeten zitten.

Maar het bleef rustig, Arie (onze weger) had het er niet echt druk mee. We hoopte allemaal dat dát nog zou veranderen, maar gaandeweg de middag begon ik er toch een beetje aan te twijfelen. Wat echter wel bleef was de spanning. Zou die ene 12 pponder nog langskomen? Normaal lukt het toch ook altijd wel? Toch????

Bij mij gebeurde er echter helemaal niks. Op stek 11 was om 15:40 eindelijk wat opwinding te bespeuren, zij hadden een run!. Nadat de vis was gewogen en gemeten bleek dat de vangers (Marcel en zijn vader) hiermee op de derde plek waren beland: de vis woog 7.6 pond en had een lengte van 60 centimeter. Een typische polderschub!

Maar goed, misschien dat de vis nu alsnog los kwam? Je weet maar nooit. Vol vertrouwen (we zaten per slot van rekening nog volop in de race) de hengels weer 'ververst' en afwachten maar weer.

De tijd begon echter te dringen. Het was al 17:25 en ik besloot om even naar de burens te wandelen om te vertellen dat de plek van de prijsuitreiking verandert was. Ik zei nog tegen ze: "het kan nog steeds.", en vervolgens ging de telefoon.

Het was Wilco. Zijn maat Bart stond te drillen, en omdat een vis die vóór einde wedstrijd wordt gehaakt nog meetelt besloot hij snel de weger (Arie) te bellen. In alle consternatie kon hij het nummer echter niet vinden, en omdat hij mijn nummer wel had belde hij mij maar. Dus ik Arie weer gebeld, die op de valreep toch nog aan de slag kon.

En wat bleek: het was een vis van 73 centimeter en een gewicht van 11.8 pond. Deze was dus 0.2 pond (100 gram) zwaarder dan de vis van Dicky en Martin, en daarom goed voor de eerste plaats! En dat bedoel ik nou als er niks wordt gevangen, blijft het spannend tot het einde toe. Overigens werd de vis om 17:27 geland, dus netjes binnen de tijd. Wat een ontknoping. Hieronder volgt een kort verslag van de uiteindelijke winnaar:

Beste Jos,

Ik heb van Wilco gehoord dat je graag een foto van de winnende karper wilde hebben, bij deze. Tevens wil ik je hiermee nogmaals bedanken voor je organisatie van afgelopen zondag en voor jou de dagen ervoor neem ik aan. Ik heb me prima vermaakt met als
toetje

op het laatste moment de winnende vis vangen. En op welke manier! Ik weet niet of je het al had gehoord maar hierbij de toelichting. We waren onze spullen al aan het opruimen. M'n hengels had ik al van de steunen gehaald en er naast in het riet gelegd. De piepers lagen al in de auto. Wilco had z'n hengels en het schepnet al in de foudraal. Ik had de linkse hengel al uit het water en was bezig deze op te ruimen toen ik de slip van de andere hengel die nog in het riet lag zachtjes hoorde ratelen. Shit dacht ik, loop ik zeker door de lijn te stappen. Maar nee hoor geen lijn om m'n enkels. 'Wilco, volgens mij hebben we nog wat' riep ik en na het aanslaan bleek het inderdaad een stevige vis te zijn. Ik vroeg aan Wilco hoe laat het was en dit bleek 17.25 uur te zijn, op de valreep dus. Hij snel jou gebeld voor de 'weger' die er zodoende al stond voordat we de vis op de mat hadden. De 'weger', sorry ik weet zijn naam niet zei direct al dat we goed meededen voor de prijzen wat dus later de 1e plaats bleek te zijn met 100 gram verschil! Zo kan het dus nog lopen terwijl we 10 minuten voor het eind er nog vanuit gingen te zullen blanken!

Groet Bart Kuus

Ps. Ik heb ook nog een foto bijgevoegd van een keihard werkende vismaat! Kortom we hebben genoten.

Vervolgens was de wedstrijd ten einde, en kon de boel weer ingepakt worden. Dennis en Dennis hadden inmiddels de prijzen uitgesteld zodat iedereen rustig kon kijken wat er zoal te winnen was. Want omdat er maar 4 koppels een vis gevangen hadden, zou de rest worden verloot. Hierdoor bleef ook de prijsuitreiking spannend, en dat is alleen maar leuk.

Aangekomen op de plek van de prijsuitreiking moest ik nog even snel de overgebleven steknummers die Arie had verzameld van de flyers en de linten ontdoen, en nadat paaltjes en de punaises netjes waren opgeborgen, en de vuilniszak gevuld kon ik eindelijk ook even een kijkje nemen bij de prijzentaal, want ook ik ben toch altijd weer benieuwd wat er ligt. De prijzentaal was deze keer samengesteld door **Zodiak Hengelsport**, en de inhoud is zoals vaker gezegd ook voor ons altijd weer een verrassing. Vervolgens nog even de precieze scores opgeschreven, en nog even checken of ik het wel goed had overgenomen. Toen alles klopte kon na een korte speech voor een uitgebreid publiek (40 man) de prijsuitreiking dan eindelijk beginnen.

Het eerste koppel wat naar voren mocht komen waren Bart en Wilco, zij waren de winnaars van "De 10 uur van september" met hun vis van 11.8 pond. Bijzonder detail is overigens dat Wilco deze keer niet met zijn vaste vismaat Frank viste, want die was verhinderd, maar dat hij viste met Bart.

Ik ben benieuwd of dat nog gevolgen voor de toekomst zal hebben maar eerlijk gezegd denk ik het niet.

De heren kozen voor een mooie gevoerde foudraal in camouflage kleuren, ik hoop dat jullie er veel plezier van zullen hebben.

Vervolgens waren Dicky en Martin aan de beurt, die met hun 11.6 pond aanspraak konden maken op de de tweede plek. Zij kozen voor een mooie oval, eveneens in camouflage uitvoering. Maarten en Johan werden met 9.6 pond derde, en kozen na enig zoekwerk voor een mooie warme vistrui. Vader en zoon Merk waren de laatste deelnemers met vis op de kant, en zij kozen voor een tas. Ik weet niet meer precies wat voor tas het was, maar goed.

Vervolgens bleef er niks anders over om de resterende prijzen te verloten. Tja, ook ik doe het liever anders, maar meer zat er deze keer helaas niet in.

Uiteindelijk had iedereen een prijs en konden we weer huiswaarts keren. Het is me gisteren even ontschoten, maar op deze plaats nog even dank aan Arie voor het wegen, en aan Dennis en Dennis voor het uitstallen van de prijzen, en aan Philip voor het afvoeren van de rommel.

En niet te vergeten aan Jan voor de foto's van de prijsuitreiking.

Hieronder nog even de resterende foto's die gemaakt zijn tijdens de loting, en helemaal onderaan een overzicht van de einduitslag. Ik zou willen besluiten met:

Tot volgend jaar maar weer!!

Jos Holla

	Wie:	Steknummer:	Aantal:	Totaal gewicht:	Totaal lengte:
1e plaats	Wilco en Bart	7	1	11.8 pond	73 cm
2e "	Dicky en Martin	3	1	11.6 pond	69 cm
3e "	Maarten en Johan	8	1	9.6 pond	66 cm
4e "	Marcel en vader	11	1	7.6 pond	60 cm
overig:	Chris en Dave	15	0		
	Jos en Philip	17	0		
	Sybe en Marc	2	0		
	Marco en Marc	1	0		
	Rene en Jacqueline	13	0		
	Ruud en Jeffrey	20	0		
	Jerry en Lars	19	0		
	Rody en Mark	10	0		
	Dennis en Dennis	14	0		
	Dennis en Frans	5	0		
	Michel en Swerus	12	0		
	Franz en	16	0		
	Jan en Peter	6	0		
	Rene en Marcelino	4	0		
	Lesley en Gerjan	9	0		
	Priscilla en Daniel	18	0	moesten door omstandigheden afzeggen.	
			Totaal:	40.6 pond	268 cm

Jos Holla.